

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **H.H.**,
státní příslušnost Maroko
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
739 51 Vyšní Lhoty 234

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie
Moravskoslezského kraje**
sídlem 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, 30. dubna 1682/24

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2022 č. j. KRPT-216661-56/ČJ-2022-070022, o prodloužení doby zajištění

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č.

326/1999 Sb.), prodloužena doba zajištění za účelem správního vyhoštění, stanovená rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odborem cizinecké policie, oddělením pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 20. 9. 2022 pod č. j. KRPT-216661-54/ČJ-2022-070022, o 60 dnů.

2. Žalobce žalovanému vytkl nedostatečné odůvodnění prodloužení doby zajištění. Dle žalobce je napadené rozhodnutí pouze všeobecné a nezabývá se dostatečně jeho konkrétní situací. Připomenul, že povinností správního orgánu je důkladně a svědomitě posuzovat skutečnosti, které by prodloužení zajištění odůvodňovaly, přičemž uvedené skutečnosti musí být přesvědčivým a nezpochybnitelným způsobem doloženy ve spisovém materiálu. V napadeném rozhodnutí absentují dostatečně odůvodněné a podložené úvahy správního orgánu vedoucí k závěru, že žalobce nebude s příslušným orgánem veřejné moci spolupracovat, nesplní podmínky zvláštního opatření a zmaří správní rozhodnutí o vyhoštění. Žalovaný nadto ani neplní svoji povinnost po celou dobu zajištění cizince zkoumat, zda důvody zajištění trvají podle § 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců a naprosto rezignuje na svoji povinnost opatřovat nové podklady pro rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění. Namísto toho vychází pouze z podkladového materiálu, na němž založil své první rozhodnutí o prodloužení zajištění. Žalobce dále zdůraznil, že za celou dobu zajištění neobdržel náhradní cestovní doklad. Z rozhodnutí žalovaného vůbec nevyplývá, na základě čeho se žalovaný domnívá, že k vystavení náhradního cestovního dokladu a následné realizaci vyhoštění dojde během lhůty prodlouženého zajištění. Žalovaný pouze uvádí, že dobu prodloužení trvání zajištění stanovil s ohledem na předpokládanou složitost přípravy vyhoštění, není však již jasné, jaké úvahy jej dovedly k závěru, že vyhoštění bude možné realizovat právě ve lhůtě 60 dnů. Veškeré dokumenty potřebné pro ověření jeho totožnosti a vystavení náhradního cestovního dokladu byly dne 11. 10. 2022 zaslány na Velvyslanectví Marockého království v České republice a do dne tohoto rozhodnutí neobdržel žalovaný žádné sdělení týkající se stavu ověřování jeho totožnosti. Zdůvodnění doby prodloužení zajištění není dostatečně určité. Tato doba se váže především na spolupráci s marockým velvyslanectvím, to však nedává žádnou představu časového horizontu, kdy a zda vůbec by mohlo dojít k ověření jeho totožnosti. Dosavadní postup v řízení spíše svědčí o nemožnosti uskutečnit jeho vyhoštění. Neschopnost příslušného státu zajistit vydání náhradního cestovního dokladu má relevanci pro hodnocení reálného předpokladu uskutečnitelnosti vyhoštění. Hodnocení, zda je předpoklad vyhoštění reálný, se nezakládá na jistotě, ale na pravděpodobnosti. Stačí tedy, že reálný předpoklad vyhoštění pravděpodobně absentuje a v zajištění nelze pokračovat. To je i jeho případ.
3. Žalobce dále namítal, že žalovaný měl namísto jeho zajištění aplikovat některé z tzv. zvláštních opatření za účelem vycestování cizince z území podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců, přičemž možnosti uložení takovéto alternativy žalovaný posoudil zcela nedostatečně. Nelze připustit paušalizované rozhodování ve věcech jednotlivých skupin zajišťovaných cizinců, kdy příkladem takového přístupu je právě napadené rozhodnutí, dle něhož je důvodem k zajištění fakticky pouze již to, že se nacházel na území ČR nelegálně. Žalobce zdůraznil, že zde nepáchal žádnou trestnou ani jinou protiprávní činnost. Žalovaný nemá dostatečně prokázáno, že by v případě uložení povinnosti v rozhodnutí o správním vyhoštění toto nerespektoval. Žalobce dále uvedl, že ke sledovanému účelu zajištění se úzce váže i přípustná délka jeho trvání, což neznamená, že zajištění cizince za účelem správního vyhoštění lze pokaždé prodlužovat až na maximální dobu zajištění pouze

s odkazem na to, že trvají obavy, že by mohl mařit správní vyhoštění. Je tak nezbytné, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností v odůvodnění svých rozhodnutí vyhodnotil, jaké všechny úkony bude pravděpodobně nutné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby, a upřesnil svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu), přičemž musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoli paušálním odhadem.

4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Citoval skutková zjištění a závěry napadeného rozhodnutí.
5. O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 172 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě do 5 dnů od podání žaloby nenavrl konání ústního jednání. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 15. 12. 2022 č. j. KRPT-216661-56/ČJ-2022-070022 žalovaný podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., prodloužil dobu zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovenou rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 20. 9. 2022 pod č. j. KRPT-216661-54/ČJ-2022-070022 o 60 dnů. Co se týká skutkových zjištění, z nichž žalovaný vycházel, a jak jsou tato uvedena v napadeném rozhodnutí, soud na ně v podrobnostech odkazuje, neboť zcela korespondují s obsahem spisu a jsou správná.
7. Ze správního spisu se podává, že rozhodnutím ze dne 9. 9. 2022 č. j. KRPT-216661-20/ČJ-2022-070022 žalovaný podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 a 7 zákona č. 326/1999 Sb., o zajistil žalobce za účelem jeho předání podle čl. 2 odst. 6 Dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o předávání a přebírání osob na společných státních hranicích (dále jen „readmisní dohody“), neboť se jedná o občana třetího státu, kdy dle čl. 1 této dohody „každá smluví strana převezme na území svého státu osobu, která nemá občanství státu žádné ze smluvních stran a nesplňuje nebo přestala splňovat platné podmínky pro vstup nebo pobyt na území státu žádající smluvní stany, pokud je dokázáno nebo se věrohodně předpokládá, že vstoupila na území státu žádající smluvní strany z území státu žádané smluvní strany“. Dobu zajištění podle § 129 odst. 7 téhož zákona stanovil na 20 dnů ode dne omezení osobní svobody. Žalovaný vycházel ze zjištění, že dne 8. 9. 2022 ve 21:30 hod. kontrolovala hlídka Policie České republiky oddělení hlavního nádraží Stromořadí 878/18, obec Břeclav skupinu 16 cizinců. Při kontrole totožnosti zjistila, že cizinci včetně žalobce nedisponují žádným platným cestovním dokladem a stejně tak ani platným povolením k pobytu. Z tohoto důvodu byl dne 8. 9. 2022 ve 22:00 hodin žalobce na místě zajištěn dle ustanovení § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky pro podezření z neoprávněného pobytu na území České republiky. Následně byl dle Metodického doporučení k přerozdělení většího počtu zadržených běženců eskortován na Územní odbor Břeclav na pracoviště policie České republiky, krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie Brno a následně byla eskortován na OPKPaE Frýdek-Místek k dalším úkonům. Zde byla provedena jeho lustrace s negativním výsledkem. Ředitelství služby cizinecké policie podalo žádost o převzetí slovenské straně dle čl. 2 odst. 6 readmisní dohody. Z tohoto důvodu bylo policisty OPKPaE Frýdek-Místek dne 9. 9. 2022 přistoupeno k zajištění cizince dle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 a 7 zákona č. 326/1999 Sb. Se žalobcem

byl sepsán protokol, v němž kromě svých osobních údajů sdělil, že svou rodnou zem opustil dne 19. 8. 2022, odkud letěl z Casablancy do Istanbulu. V té době měl platný cestovní pas. Z Maroka vycestoval kvůli špatné ekonomické situaci. Cílem jeho cesty je Itálie, kde chce pracovat. Z Istanbulu po dvou dnech odjel se skupinou více lidí a národností. Převaděči, který je kamionem převezl před bulharské hranice, zaplatil 1 000 EUR. Poté šli pěšky asi sedm dní pomocí GPS a došli k hranicím se Srbskem. Přes Srbské hranice šli asi pět hodin lesem, až došli na autobusové nádraží. Potom jeli autobusem do Bělehradu a dále dalším autobusem do tábora v Somboru. Zde byl tři dny. Tam si domluvil převaděče, který za 330 EUR slíbil, že mu pomůže dostat se přes maďarské hranice. V tu dobu už byli jenom tři a všichni z Maroka. Jeli taxíkem k srbsko-maďarským hranicím a za pomoci žebříku jim arabové pomohli přelézt plot. Dále šli na vlakové nádraží, odkud pokračovali vlakem do Budapešti a odtud vlakem na Slovensko. Vystoupit chtěli v Bratislavě, ale ve vlaku usli a probudili se až v České republice na nějakém nádraží. Chtěli si koupit lístky a odcestovat zpět na Slovensko, ale chytila je česká policie. Cílem jeho cesty byla Itálie. Cestovní doklad zapomněl v táboře v Somboru. Není členem žádné politické strany ani hnutí a nikdy nebyl v žádných veřejných funkcích. V České republice nikdy nebyl a nebude zde žádat o mezinárodní ochranu. V Maroku žijí jeho rodiče. Je ženatý a nemá děti. Se svou rodinou je v kontaktu. V České republice nemá žádné příbuzné, ani zde ani v EU nemá osobu, kvůli které by ukončení jeho pobytu bylo z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života nepřiměřené. V ČR nemá žádné ekonomické, kulturní ani společenské vazby, ani zde nemá žádné závazky. Nikde nežádal o mezinárodní ochranu. Má dokončené tři roky základní školy, neužívá léky, cítí se zdravý. Není mu známa žádná překážka nebo důvod, který by mu znemožňoval vycestování z území ČR do domovského státu, ale nechce se tam vrátit, neboť tam nemá žádnou budoucnost. Správní orgán dospěl k závěru, že cizinec neoprávněně vstoupil na území ČR a současně jde o cizince, který má být předán na území Slovenska podle readmisní dohody mezi vládou ČR a vládou SR. Je dán zákonný důvod pro jeho zajištění, a to do doby realizace jeho předání Slovenské republice, odkud neoprávněně překročil státní hranici do ČR. V jeho případě nelze účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, neboť tento se na území smluvních států EU pohybuje bez platného cestovního dokladu a platného víza či oprávnění k pobytu a v jeho případě také hrozí vážné nebezpečí útěku. Svým jednáním prokázal, že ve snaze o dosažení svého cíle nemá zábrany porušovat právní předpisy jak evropského, tak vnitrostátního práva. Jeho jednání tak nedává záruku, že bude skutečně dobrovolně vyčkávat na území ČR do doby, než bude předán do země, odkud přicestoval neoprávněně do ČR. Vědomě tak porušuje právní předpisy, protože si musí být vědom, že nemůže na území smluvních států EU pobývat bez platného cestovního dokladu, víza či oprávnění k pobytu a využil tak k dosažení svého cíle služeb převaděčů. Mimo to ani není schopen uvést žádnou adresu pobytu v ČR, na které by se zdržoval. Ze všech výše uvedených důvodů lze zcela reálně předpokládat, že v případě jeho nezajištění, by dokončil svůj úmysl, se kterým přicestoval, a to je, že by opustil ČR směrem ke svému stanovenému cíli. V daném případě tedy existuje vážné nebezpečí jeho útěku a dalšího neoprávněného pohybu po území smluvních států EU. Ani lustrací v evidencích Policie ČR nebylo zjištěno, že by měl na území ČR hlášený nějaký pobyt. Ani nemohl mít, neboť do ČR přicestoval bez povolení úřadů mimo hraniční přechod za pomoci převaděčů. Nemá ani finanční prostředky ve výši předpokládaných nákladů spojených s případnou realizací přemístění a v ČR nežije ani žádný jeho příbuzný či známý, který by jej ubytoval, případně za něj finanční záruku složil. Správní orgán konstatoval, že na základě uvedených

zjištění nepřipadá v úvahu uplatnění zvláštních opatření dle ustanovení § 123b a § 123c zákona č. 326/1999 Sb. Správní orgán také dodal, že v případě cizince je užití zvláštního opatření za účelem vycestování neúčinné, neboť jeho úmysl byl již od počátku zřejmý, a to dostat se do cílové země, do Itálie. Jeho úmysl byl trvalý bez ohledu na to, ve které zemi zrovna pobýval, nebo přes kterou zemi cestoval. Směřoval do cíle své cesty, který si vymezil již při svém odjezdu ze své vlasti. Zvláštní opatření za účelem vycestování by v jeho případě nebylo účinné. Uložení zvláštního opatření by byl ohrožen výkon jeho předání a takové opatření by bylo neúčinné. Správní orgán se také zabýval přiměřeností zajištění, vycházel zejména z ustanovení § 174a zákona č. 326/1999 Sb., jakož i z vyjádření v protokolu o podání vysvětlení. Žalobce je v mladém produktivním věku a je zdravotně v pořádku. Délku jeho pobytu na území ČR lze počítat v řádech hodin, takže je vyloučeno, aby si vytvořil silnější vazby k ČR, které by byly překážkou v jeho umístění do zařízení a následném předání na území Slovenska. Vzhledem ke krátké době pobytu na území a neschopnosti dohovorit se jiným jazykem, je také vyloučeno, aby si na území vytvořil nějaké kulturní či sociální vazby intenzitou překračující vazby k zemi původu. Disponuje jen minimálním množstvím finančních prostředků. Není tedy schopen si pro sebe zajistit ubytování, stravu a základní hygienické prostředky. Také je nutno konstatovat, že bez cestovního dokladu, povolení k pobytu, zdravotního pojištění a schopnosti se dohovorit, je vyloučeno, aby si byl schopen finanční prostředky na svou obživu a ubytování legálně obstarat. Jeho zajištěním a umístěním do zařízení pro zajištění cizinců nedojde k porušení práv na jeho rodinný či soukromý život a toto zajištění není nepřiměřené vzhledem k okolnostem případu. Dobu zajištění stanovil správní orgán na 20 dnů ode dne omezení svobody a při jejím určení vycházel jak ze lhůt stanovených v readmisní dohodě mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky, tak i z kvalifikovaného odhadu, podloženého dobou potřebnou k provedení předání cizinců v předešlých případech.

8. Ze správního spisu se dále podává, že dne 19. 9. 2022 vydalo Ministerstvo vnitra Slovenské republiky nesouhlas s převzetím žalobce na území Slovenské republiky.
9. Dne 20. 9. 2022 bylo zahájeno podle ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, správní řízení ve věci správního vyhoštění žalobce podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., a to na základě skutečnosti, že dne 8. 9. 2022 ve 21:30 hod. kontrolovala hlídka OPKPaE Brno v rámci pobytové kontroly na adrese Stromořadí 878/18 cizince, který byl vyzván dle ustanovení § 167 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., k prokázání totožnosti. Cizinec u sebe neměl žádný cestovní doklad ani oprávnění k pobytu, které by ho opravňovalo k pobytu na území ČR. Byl dne 8. 9. 2022 ve 22:00 hod. zajištěn dle ustanovení § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, pro podezření z neoprávněného pobytu na území ČR. Dne 9. 9. 2022 se podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 1, 3 a 7 zákona č. 326/1999 Sb., zajistil za účelem jeho předání podle čl. 2 odst. 6 Dohody mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o předávání a přebírání osob na společných státních hranicích (dále je „readmisní dohody“). Slovenská strana dne 20. 9. 2022 odmítla jeho převzetí, z tohoto důvodu je přezajištěn dle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., za účelem správního vyhoštění z území členských států Evropské unie. Jelikož se nachází na území České republiky bez cestovního dokladu totožnosti a bez oprávnění k pobytu, je s ním zahájeno správní řízení za účelem správního vyhoštění z členských států Evropské unie.

10. Téhož dne bylo vydáno rozhodnutí podle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění byla podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. stanovena na 90 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí. Správní orgán vycházel ze zjištění, že dne 8. 9. 2022 ve 21:30 hod. kontrolovala hlídka Policie České republiky oddělení hlavního nádraží Stromořadí 878/18, v obci Břeclav skupinu 16 cizinců. Při kontrole totožnosti zjistila, že cizinci včetně žalobce nedisponují žádným platným cestovním dokladem a stejně tak ani platným povolením k pobytu. Z tohoto důvodu byl dne 8. 9. 2022 v 22:00 hodin na místě zajištěn dle ustanovení § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky pro podezření z neoprávněného pobytu na území České republiky. Následně byl eskortován na Územní odbor Břeclav na pracoviště policie České republiky, krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie Brno a následně byla eskortován na OPKPaE Frýdek-Místek k dalším úkonům. Zde byla provedena jeho lustrace s negativním výsledkem. Bylo zjištěno, že pobývá na území ČR neoprávněně bez cestovního dokladu a platného víza či oprávnění k pobytu. Nežádal o vyrozumění zastupitelský úřad domovského státu. Sdělil, že nikde na území smluvních států Evropské unie nepožádal o mezinárodní ochranu, což bylo ověřeno daktyloskopováním a lustrací v systémech AFIS a EURODAC. Ředitelství služby cizinecké policie podalo žádost o převzetí Slovenské straně dle čl. 2 odst. 6 readmisní dohody. Z tohoto důvodu bylo policisty OPKPaE Frýdek-Místek dne 9. 9. 2022 přistoupeno k zajištění cizince dle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 a 7 zákona č. 326/1999 Sb. Správní orgán vycházel také z protokolu o podání vysvětlení, který byl s žalobcem sepsán ve smyslu § 167 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. za přítomnosti ustanoveného tlumočníka do jazyka arabského dne 9. 9. 2022. Dne 20. 9. 2022 odmítla Slovenská strana cizince převzít s tím, že cizinci cestovali z území Turecka s odkazem na doporučení Evropské komise (EÚ) 2017/432 ze dne 7. 3. 2017, které se týká zajištění účinnějších návratů při vykonávání směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES a jeho přílohu, kterou se ustanovila společná „návratová příručka“, kterou mají používat příslušné orgány členských států při vykonávání úkonů spojených s návratem (konkrétně část 5.5) a s důrazem na potřebu řešit nelegální migrace v našich zemích efektivně a nepodporovat setrvání nelegálních migrantů na území Evropské unie prostřednictvím řetězových readmisí. Na základě odmítnutí cizince v rámci readmise se správní orgán rozhodl upravit režim zajištění z dosavadního zajištění dle ustanovení § 129 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 129 odst. 3 a 7 zákona č. 326/1999 Sb., za účelem předání dle Protokolu na zajištění dle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. Rozhodnutí o zajištění nabylo právní moci dne 20. 9. 2022. Tímto rozhodnutím byla stanovena doba zajištění na 90 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Rozhodnuto bylo na základě zjištění, dle nichž cizinec sám projevil vůli nevycestovat, nerespektovat případné rozhodnutí o správním vyhoštění a nadále setrvat na území ČR, případně EU. Správní orgán konstatoval, že nerespektování právních norem stanovených vnitrostátními i evropskými předpisy cizinec projevil už jen tím, že dne 8. 9. 2022 vstoupil na území ČR vědomě bez cestovního dokladu a bez oprávnění k pobytu. Na území se nachází navíc bez finančních prostředků, tudíž je zřejmé, že bude chtít dosáhnout svého cíle dostat se do Itálie. Ekonomickými důvody však není odůvodněn vstup cizince na území ČR. Správní orgán dospěl k závěru, že by se cizinec nepodrobil rozhodnutí o správním vyhoštění a dobrovolně území neopustil. Poukázal zejména na nelegální setrvávání cizince na zemi EU a také na to, že se na území dostal částečně za pomoci převaděčů. Z jednání cizince je zřejmé, že bude mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Pobýval na území ČR bez

cestovního dokladu a platného oprávnění k pobytu a existuje reálná obava, že se rozhodnutí o správním vyhoštění nepodrobí. Poukázal na to, že za 330 EUR si koupil cestu z Maďarska do Srbska bez ohledu na dodržování interních předpisů jednotlivých států. Za naplnění svého cíle dostat se do Itálie nerespektoval vnitřní ani evropské předpisy. Přicestoval na území bez cestovního dokladu a oprávnění k pobytu, ač si měl být vědom skutečnosti, že ke vstupu na území ČR i jiných států cestovní doklad potřebuje. K zajištění podle citovaného ustanovení správní orgán přistoupil, protože cizinec jednal v rozporu s morálními normami a chráněnými zájmy, které deklaruje zákon č. 326/1999 Sb. Mírnější donucovací opatření by dle správního orgánu nebyla účinná a uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle ustanovení § 123b zákona č. 326/1999 Sb. je z hlediska jednání cizince nedostačující. K neuložení zvláštních opatření přistoupil zejména z důvodu nebezpečí, že cizinec i nadále z území ČR případně EU neodcestuje a nadále se bude zdržovat na území v rozporu se zákonem o pobytu cizinců. Tento závěr je dle správního orgánu podložen zejména jeho výpovědí, z níž bylo zjištěno, že nemá žádnou stálou adresu pobytu na území ČR. V protokolu o výsledku uvedl, že přicestoval do ČR bez cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu. Tímto je bezesporu vyslovena domněnka, že na území ČR bude i nadále porušovat právní předpisy ČR a nadále nerespektovat orgány Policie ČR. Uložení zvláštních opatření za účelem vycestování nepostačuje, neboť cizinec na území nemá hlášené trvalé bydliště ani adresu trvalého pobytu. Nemá dostatek financí na složení finanční záruky. Svým chováním, nerespektováním nařízení dal jednoznačně najevo, že platné právní předpisy a uložené mu povinnosti nehodlá dodržovat. Z jeho jednání je zřejmé, že existuje nebezpečí, že bude mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Finanční záruka z jeho strany nebyla nabídnuta. Rovněž ani do doby zajištění nebyla žádná finanční záruka složena. Rovněž ani hodnověrně neprokázal, že by disponoval takovou hotovostí, která by mu umožnila složit nějakou finanční jistotu. Na území ČR neuvedl žádnou stálou adresu svého pobytu a je tu důvodné podezření, že by zvláštní opatření neplnil. Nemá na území ČR žádný povolený pobyt, žádnou hlášenou adresu pobytu. Dle správního orgánu je zcela reálné, že rozhodnutí o správním vyhoštění nebude respektovat a bude se před jeho realizací skrývat nebo vycestuje do jiného členského státu. Doba trvání zajištění byla stanovena na 90 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Správní orgán uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že nedisponuje žalobce cestovním dokladem, čímž porušil uloženou povinnost dle ustanovení § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, je nutné pro stanovený cíl rozhodnutí zajistit cestovní doklad náhradní. Musí dojít k ověření totožnosti cizince, kdy pro toto ověření bude dotazován Interpol a zastupitelský úřad státu, na jejímž základě může příslušný správní orgán požádat o vydání náhradního cestovního dokladu, který je nezbytný pro samotnou realizaci vyhoštění. K tomuto účelu bude sepsána žádost o zjištění totožnosti k vydání náhradního cestovního dokladu v příslušné jazykové mutaci, která bude zasílána Ředitelství služby cizinecké policie. Tento orgán na základě podané žádosti správního orgánu vyhotoví dožádání, které zašle se všemi potřebnými doklady na zastupitelský úřad dotčené země. Posléze je správní orgán nucen vyčkat reakce dožadovaného státu, přičemž doba vydání náhradního cestovního dokladu je různá, neboť se odvíjí od konkrétního státu, kterého je cizinec státním občanem. Obvykle se tato doba u států z třetích zemí pohybuje od 40 do 60 dnů. Při stanovení doby zajištění správní orgán přihlédl také k nutnosti zabezpečit přepravní doklady, kdy Ředitelství služby cizinecké policie obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy EU, přičemž je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát a komunikovat s domovským státem o

vzetí cizince zpět. Tyto náležitosti budou zajištěny ve lhůtě kolem 30 kalendářních dnů. Správní orgán uzavřel, že je přesvědčen, že doba trvání zajištění stanovená na 90 dnů je přiměřená.

11. Dne 27. 9. 2020 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla stanovena v délce 1 roku. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. 10. 2022.
12. Dne 7. 12. 2022 bylo správnímu orgánu doručeno sdělení Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen ŘSCP) pod č. j. CPR-30260-7/ČJ-2022-930311-V250, ve kterém se uvádí, že ze strany ŘSCP byly provedeny všechny úkony, které je třeba realizovat ke zjištění totožnosti žalobce. Veškeré dokumenty potřebné pro ověření jeho totožnosti a vystavení náhradního cestovního dokladu byly dne 11. 10. 2022 zaslány na Velvyslanectví Marockého království v České republice. Do současné doby ŘSCP na toto dožádání neobdrželo žádné sdělení týkající se stavu ověřování totožnosti uvedeného cizince. ŘSCP je v otázce ověření totožnosti a následného vydání náhradního cestovního dokladu odkázáno na Velvyslanectví Maroka, které jediné v tomto případě může ověřit totožnost a vydat náhradní cestovní doklad. V případě, že bude Marockým velvyslanectvím vydán cizinci náhradní cestovní doklad, bude vzhledem k tomu, že se odmítá dobrovolně vrátit zpět do domovského státu, nezbytné ze strany ŘSCP zajistit realizaci správního vyhoštění cizince v doprovodu policistů ŘSCP, oddělení doprovodu letadel. Z tohoto důvodu bude nutné zajistit pro cizince a doprovázející policisty letenky, pro doprovázející policisty ubytování, dále povolení tranzitu od příslušných policejních orgánů tranzitního státu, zajištění převzetí cizince policejními orgány Marockého království cestou Velvyslanectví Maroka a součinnost Velvyslanectví České republiky na letišti v Maroku. Z důvodů logistického zabezpečení a nutnosti spolupráce na diplomatické úrovni může zajištění uvedených náležitostí trvat až 1 měsíc. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nebude tedy možné zajistit náhradní cestovní doklad pro cizince a provést realizaci jeho správního vyhoštění do země původu ve stávající lhůtě pro zajištění.
13. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že je tedy zřejmé, že správní orgán nebyl do dne vydání napadeného rozhodnutí oprávněn realizovat správní vyhoštění žalobce z území České republiky vzhledem k tomu, že cizinec stále nedisponuje platným cestovním dokladem. Konstatoval, že reálný předpoklad realizace výkonu vyhoštění z území České republiky existuje, a to ve stanovené době trvání zajištění, a tudíž realizace vyhoštění je reálně možná. Jak vyplývá ze zprávy ŘSCP úkony směřující k ověření totožnosti cizince byly započaty, ŘSCP komunikuje s Velvyslanectvím Marockého království. Na druhou stranu ŘSCP nemůže přesně určit časový interval pro realizaci vyhoštění, avšak správnímu orgánu je známo, že ověření totožnosti a následné vydání náhradního cestovního dokladu je v době prodloužení zajištění potencionálně možné, neboť ze strany Velvyslanectví Marockého království dochází k potvrzování státní příslušnosti osob uvádějících státní příslušnost Marockého království a vydání náhradního cestovního dokladu. Jelikož nebylo možné zajistit v době trvání dosavadní lhůty realizaci správního vyhoštění, přistoupil žalovaný v zájmu ochrany chráněných zájmů společnosti k jejímu prodloužení a žalobou napadeným rozhodnutím lhůtu trvání zajištění prodloužil o 60 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního

vyhoštění, jak je konkrétně uvedeno ve sdělení ŘSCP ze dne 7. 12. 2022. Žalovaný dále uvedl, že v jednání žalobce shledal rozpor se zájmem společnosti na dodržování podmínek pro vstup a pobyt cizinců na území České republiky, kdy neoprávněný pobyt a nerespektování povinností mu uložených je negativním jevem, ohrožující zájem státu na tom, aby platné právní předpisy byly dodržovány, a aby se na území České republiky zdržovali pouze cizinci, kteří tyto normy dodržují. Dle žalovaného v daném případě je důvod se domnívat, že žalobce na území České republiky nebude nadále respektovat orgány České republiky. Konstatoval, že osoba, která vědomě a úmyslně nerespektuje povinnosti jí uložené, neskýtá záruku, že bude spolupracovat s orgány policie. Žalovaný dospěl k závěru, že důvěryhodnost žalobce je oslabena, a proto jeho jednání vzbudilo důvodnou obavu, že se na území České republiky bude skrývat a tím mařit výkon úředního rozhodnutí. Za tohoto stavu a popsanych skutečností vyslovil názor, že uložení zvláštních opatření by bylo neúčelné.

14. Podle ustanovení § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů, policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
15. Podle ustanovení § 125 odst. 1 téhož zákona, doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi, nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.
16. Krajský soud dospěl k závěru, že postup správního orgánu nelze shledat nezákonným. V případě prvně uložené doby zajištění vycházel správní orgán z rozhodovací praxe, kdy předpokládal běžný průběh realizace vyhoštění včetně nutnosti ověřit totožnost žalobce, zajistit cestovní doklad obstarat letenky nebo vyjednat průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie a nutnost zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, komunikovat s Velvyslanectvím Maroka. Je nutno zdůraznit, že žalovaný je oprávněn délku dobu zajištění prodloužit, a to i opakovaně, jak se uvádí v citovaném § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný v případě zajištění žalobce na dobu 90 dnů předpokládal standardní průběh řízení a učinil příslušné kroky ke zjišťování totožnosti cizince a vystavení náhradního cestovního dokladu. Do dne vydání napadeného rozhodnutí odpověď doručena nebyla. Za tohoto stavu soud souhlasí s žalovaným, že nebyl do dne vydání napadeného rozhodnutí oprávněn realizovat správní vyhoštění z území České republiky vzhledem k tomu, že cizinec stále nedisponuje platným cestovním dokladem a s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění, jak je výše uvedeno, prodloužil lhůtu trvání zajištění o 60 dnů, kterážto lhůta je dle názoru soudu zcela přiměřená a respektuje ustanovení § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. V napadeném rozhodnutí se žalovaný rovněž zabýval možností aplikace zvláštního opatření namísto zajištění cizince. Žalovaný ve svém rozhodnutí zdůraznil, že žalobce v době kontroly nedisponoval platným cestovním dokladem, nebyl žádným způsobem schopen doložit oprávněnost svého pobytu a svého protiprávního jednání si byl vědom. Z jeho výpovědi jako účastníka řízení vyplynulo, že nehodlá vycestovat z území členských států EU, chce se

dostat do Itálie. Žalovaný uvedl, že chování žalobce neskýtá žádnou záruku pro správní orgán, že bude plnit případné povinnosti správním orgánem v budoucnu uložené, vlastním jednáním zapříčinil stav nedůvěryhodnosti své osoby, a to až do té míry, že je správní orgán přesvědčen, že by dobrovolně nevystoupal ze zemí schengenského prostoru, pokud by nebyl zajištěn za účelem správního vyhoštění. Mírnější donucovací opatření by nebyla účinná a uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona č. 326/1999 Sb., jsou z hlediska jednání cizince nedostačující. Soud zastává názor, že za popsaného skutkového stavu prodloužení zajištění provedené žalovaným s ohledem na výše uvedené, nevybočilo z mezí zákonnosti a bylo přiměřené. Za situace, kdy bylo zjištěno, že žalobce nemá žádnou stálou adresu pobytu na území České republiky, do České republiky přicestoval dne 8. 9. 2022 nelegálně, jeho cílovou zemí je Itálie, souhlasí soud se správním orgánem, že uložení zvláštních opatření za účelem vycestování by v tomto případě bylo neúčelné. Soud sdílí názor žalovaného, že žalobce svým chováním, nerespektováním nařízení, dal jednoznačně najevo, že platné právní předpisy a uložené mu povinnosti nehodlá dodržovat.

17. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem, je přezkoumatelné. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 13.01.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

